

La dignitat d'Espanya

- ¿Seria intel·ligent una sentència amb un TC caducat?

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.11.09

L'editorial conjunt en defensa de l'Estatut és una bona iniciativa. En els mitjans de Madrid, especialment de la dreta, es diu que l'Estatut només interessa a la classe política catalana. I no és així. L'Estatut és una aspiració col·lectiva de poder ser i existir amb normalitat i amb els mitjans adequats. Interessa a empresaris, treballadors, professionals, periodistes i ciutadans en general. L'editorial conjunt ho demostra.

Però discrepo en un punt essencial: el títol. El que està en joc no és la dignitat de Catalunya, una qüestió que en tot cas hem de solucionar aquí, sinó la dignitat d'Espanya. Almenys la dignitat d'Espanya a Catalunya.

¿Quina dignitat tindria una Espanya que negués l'article 2 de la Constitució, que la reconeix formada per nacionalitats i regions, que volgués enterrar el pacte constitucional del 78 entre Catalunya i Espanya, amb els militars franquistes encara vigilant? Seria una Espanya que, potser sense adonar-se'n, enterraria el període de convivència constitucional i progrés economicosocial més llarg i fructífer de la nostra història moderna. Una Espanya que apartaria, 30 anys després, **Miquel Roca** i **Jordi Solé Tura** de la ponència constitucional.

Tampoc seria digna una Espanya que digués que no és constitucional un Estatut que ha seguit tots els passos marcats per la Constitució i que ha

estat aprovat en referèndum. La Constitució diu que el Tribunal Constitucional (TC) té la competència. Però això no eximeix del deure de prudència. ¿Seria prudent un TC que digués, amb quatre dels seus 12 integrants havent sobrepassat ni més ni menys que en dos anys el mandat constitucional de nou (amb un altre d'inhabilitat i una vacant), que l'Estatut és inconstitucional? ¿Seria intel·ligent una Espanya que dictaminés contra Catalunya amb un TC caducat perquè els dos grans partits espanyols no es posen d'acord ni en el nom de cinc magistrats?

A part que el recurrent, el PP, no ho ha estat contra articles idèntics d'altres estatuts, i massa sovint sembla que l'única prova de patriotisme espanyol que presenta és un elemental anticatalanisme.

Una Espanya que no acceptés el 2009 les conseqüències del reconeixement de les nacionalitats de la Constitució del 78 no seria vista a Catalunya com una Espanya digna i en consonància amb el segle XXI. I, sense dignitat, l'existència és més difícil.